

[Verner Larsen.]

melserne om hensigtsmæssig fredning af fiskebestanden og bestemmelserne om fangstredskaber og fangstmetoder.

Bortset fra mine bemærkninger om ålegårdsretten og bundgarnspladserne finder jeg de forelagte lovforslags paragraffer praktiske og gode og kan medvirke til en fordomsfri og hurtig behandling.

Angående fiskernes økonomiske vanskeligheder skal jeg kun henstille at gennemføre retsforbundets økonomiske og handelsmæssige principper, for efterhånden er det jo ved at blive sådan, at alle skal have understøttelse og tilskud på mange forskellige måder, og det viser sig, at det er et meget uholdbart forhold.

Lynnerup Nielsen: Gennemførelsen af de tre lovforslag, vi her har til behandling, og som skal afløse tidligere lovgivning og danne rammen for såvel saltvandsfiskeri som ferskvandsfiskeri, vil, såvidt jeg kan se, betyde et fremskridt for fiskerierhvervet. De foreslåede love skal afløse den række af, vi kan godt sige bemyndigelseslove, der har foreligget her i rigsdagen år efter år, nødvendiggjort af forholdene indenfor fiskerierhvervet.

Den nugældende saltvandsfiskerilov, der er 20 år gammel, kan jo ikke svare til den rivende udvikling, fiskerierhvervet er undergået i dette tidsrum. Såvel bådene som fiskeredskaberne er nu helt anderledes effektive, så der er fare for overfiskning o. lign., og det kræver ganske naturligt en ændring af lovgivningen. Det ærede medlem hr. Fibiger sagde, at det er om at få fisk i nettet, og det er så sandt, som det er sagt, men der skal jo også tages hensyn til de tekniske fremskridt, der er sket på fiskeriets område, de meget mere effektive fiskeredskaber, således at det er ganske naturligt, at der nu også lovgives om maskestørrelse, fredningstid og sådan noget og skabes en effektiv kontrol.

Endnu er der vel problemer, der kan tænkes løst anderledes end foreslået i de tre foreliggende lovforslag — det var det ærede medlem hr. Chr. Christiansen inde på. Jeg tænker her på ålegårdsretten. Det er jo et spørgsmål, som har været gennemdiskuteret i den kommission, der har været nedsat, og som også har haft diskussionsplads indenfor det udvalg, som landstinget har haft nedsat, og som indgående har behandlet de tre lovforslag. Det får man et levende indtryk af, når man læser den omfattende betænkning, der er afgivet af den særlige kommission af specielt sagkyndige, og den betænkning, som den 18. maj i år blev afgivet af landstingsudvalget. Man kan sige om de fra gammel

tid stammende ålegårdsrettigheder, at de er en fortidslevning, og at der vel nok i en tid som vor skulle kunne lovgives således, at ting, som strider mod udviklingen, ændres; men jeg har det indtryk, at det er ministerens mening, at man vedrørende ålegårdsrettighederne i det mindste foreløbig vil beholde bestemmelserne, som de hidtil har været, og som de er nedfældet i lovforslaget om saltvandsfiskeri — jeg tror, det er i § 7. Ændringer af de særlige fiskerirettigheder, der specielt har været rådende i de sønderjyske landsdele, har man, såvidt jeg ved, ligeledes foreløbig ladet falde. Jeg forstår imidlertid, at ministeren har disse spørgsmål til nærmere overvejelse og, når konsekvenserne af en ændring af fiskerilovgivningen på dette specielle område foreligger belyst, agter at stille ændringsforslag. Jeg forstår også, at en udsættelse alene af hensyn til en klaring af disse spørgsmål ikke tjener noget formål.

De tre love, som der her stilles forslag om, skal afløse en lovgivning, som tiden og udviklingen er løbet fra, og afløse en midlertidig lovgivning, der snart udløber. Jeg kan derfor give tilslutning til de tre lovforslag, idet jeg tror, at deres gennemførelse vil betyde et fremskridt for erhvervet, uden at jeg dog derfor tror, at netop de forslag, vi behandler her i dag, vil klare de vanskeligheder, fiskerierhvervet kæmper med i denne tid. Det er nemlig rigtigt, som det også er sagt af foregående ordførere, at fiskerierhvervet er i økonomiske vanskeligheder. Udgifterne til garn, olie, fiskeredskaber og for manges vedkommende nye motorer til bådene er jo meget store, og der kan være god grund til, at rigsdagen og ikke mindst den højtærede fiskeriminister tager de henvendelser, som er sket fra fiskeriorganisationerne, alvorligt. Jeg forstår også, at der er tale om et senere komsammen, og det kan muligvis resultere i, at fiskerne får sådanne kår og betingelser i fremtiden, at de vil være i stand til at udøve det erhverv, der ikke alene tjener erhvervets udøvere, men også den danske nation i økonomisk henseende.

Fiskeriministeren (Knud Rée): Jeg takker de ærede ordførere for de gennemgående anerkendende og venlige ord, der er udtalt om de tre lovforslag, og udtaler for mit vedkommende håbet om, at de venlige ord nogenlunde hurtigt vil resultere i vedtagelse af lovforslagene.

Tre af de ærede ordførere, det ærede medlem hr. Chr. Christiansen, det ærede medlem hr. Verner Larsen og det ærede medlem hr. Lynnerup Nielsen, var noget misfornøjede